9/56

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 13 ΙΟΥΝ 1903

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ΄. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 1903 ΑΡΙΘ 23

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ὁ Μητρ. Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ σύνταξις ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐξήγησις συναδέλφου — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικὰ — Θεσσαλονίκης Νομοκάνων ΙΖ΄ αἰῶνος — Σχέσις τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας πρὸς τὴν καινὴν Διαθήκην καὶ ἡ σημασία αὐτῆς ἐν τῷ χριστιανισμῷ — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι — Παράρτημα: «Εὐαγγελικὰ διδάγματα».

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ

Ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», ἐν αἷς ἐξεδόθησαν πρὸ τριῶν ἑβδομάδων αἱ τελευταῖαι παρατηρήσεις ἡμῶν εἰς τὰ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς αὐτὴν ἐπιστελλόμενα, γίνεται γνωστὴ εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς δημόσιον ἡ τῆς «Νέας Ἡμέρας», τῆς πρεσβυγενοῦς ἀδελφῆς τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» πρὸς ἡμᾶς ἐξήγησις, ἣν παραλαμβάνομεν ἐκ τοῦ τελευταίου αὐτῆς φύλλου τῆς 31 μαΐου λήξαντος.

Εὐχαριστοῦμεν αὐτῇ ἐπὶ ταῖς ἐξηγήσεσιν. Ἀλλ' ἐξ ἐκτιμήσεως ἀδελφικῆς πρὸς συνάδελφον ἀπὸ πολλοῦ φιλουμένην τε καὶ τιμωμένην καὶ μεθ' ἧς συνδέουσιν ἡμᾶς δεσμοὶ φιλίας καὶ θαυμασμοῦ πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τὴν φιλογένειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τῶν ἀειμνήστων αὐτῆς ἱδρυτῶν καὶ συντακτῶν, προστιθέμεθά τινας ἐπεξηγήσεις πρὸς αὐτὴν τὴν εὐγενῆ διεύθυνσιν αὐτῆς.

Οὐδεμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι ἐν τῇ δημοσιεύσει τῶν ἐντεῦθεν ἐπιστελλομένων αὐτῇ ἡ φίλη συνάδελφος ἄγεται, κατὰ συνειδὸς ἀγαθὸν, ἐκ παραδόσεων ἡμῖν ἁγαστῶν καὶ γερασμιωτάτων, ἁμάρτημα δὲ πρέπει νὰ θεωρηθῇ πᾶν εἴ τι ἂν νομισθῇ ὅτι φρονοῦμεν ἐναντίον τῇ διαβεβαιώσει ταύτῃ. Γινώσκομεν τὴν ἐν ἐθνικοῖς σπουδαίοις ζητήμασι πορείαν καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῆς «Νέας Ἡμέρας», καὶ ἕνεκα τούτου θλιβόμεθα ὅτι ἀκουσίως αὐτῆς ἡ φίλη συνάδελφος ὠθεῖται εἰς ὁδὸν διάφορον.

Πρὸς τοῦτο βεβαίως εὐθύνονται καὶ πταίουσιν οἱ ἐντεῦθεν ἐπιστέλλοντες. Ὑπῆρξαν ὁμογενεῖς ζητήσαντες φιλοξενίαν ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἀγαπητῆς συναδέλφου πρὸς ἀνόσιον πόλεμον, εὐχαριστοῦμεν δ' ὅτι ἄρνησις ἀντετάχθη κατὰ τοιαύτης ζητήσεως· καὶ τούτου ἕνεκα θλιβόμεθα ἐγκαρδίως ὅτι εὑρέθησαν οἱ τοιαύτην δημοσιολογικὴν πάλην ἀναζωσθέντες διὰ τρόπου ἀλλοίου, κεκρυμμένως καὶ λαθραίως ἐπιτελοῦντες τὸ ἔργον τῶν ζητησάντων τὴν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐπίθεσιν.

Οὐδεὶς τῶν ἐνταῦθα γινωσκόντων καλῶς τὰ καθ' ἡμᾶς ἀρνεῖται ὅτι φοβερὰ γίνεται διαστροφὴ τῆς ἀληθείας ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν ἐπιστελλόντων τῇ συναδέλφῳ περὶ τῶν ἡμετέρων, παρατασσόντων δίκην ἀσκητικοῦ κομβολογίου εἰδήσεις ἄνευ εἰρμοῦ, δι' ὧν παριστᾶται τὸ κέντρον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐθνικῆς ζωῆς σχεδὸν οὐδὲν πρᾶττον ἢ περὶ τὰ ἧττον ἔγκαιρα καὶ τὰ οὐδενόσωρα τυρβαζόμενον. Εἰσὶν ἕτεροι οἱ πταίσται, ἡ δὲ συνάδελφος ἀποδέχεται τὰ ἐπιστελλόμενα καὶ φιλοξενοῦσα τὰ γραφόμενα οὐχὶ

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΘΕΚΑ ΙΜΕΧΗΙΚΟΒΑ

9/56

καλῶς πράττει, μετὰ τὰς ἡμετέρας σαφεῖς διαφωτίσεις.

Ἐπισημότατα βεβαιοῦμεν αὐτὴν ὅτι παρελθὸν θαυμάσιον ἀθετεῖται διὰ τοῦ τρόπου τούτου τοῦ γράφειν, ὃν ἀνέλαβον οἱ διαστροφεῖς αὐτῆς. Ἡ τῶν γραφομένων αὐτῶν κατ' ἄρθρον ἀναίρεσις ἔστιν εὔκολος ἡμῖν, ἀλλ' ἐπιβάλλεταί τις ἐπιφύλαξις ἕνεκα λόγων πολλῶν, οὓς δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι διακρίνει τῆς φίλης «Ἡμέρας» ἡ σύνταξις ὑπὸ τὰς γραμμάς, τὸ δὴ λεγόμενον.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον τῆς συζητήσεως, πρὸς μὲν τοὺς διαστροφεῖς τῆς ἀληθείας, ἀγνοοῦμεν πῶς δύναται νὰ γράψῃ τις· πρὸς δὲ τὴν ἐρίτιμον διεύθυνσιν τῆς τεργεστηνῆς συναδέλφου ἀπηντήσαμεν μετ' ἀδελφικῆς παρρησίας, τὰ δέοντα παρατηρήσαντες εὐτόλμως καὶ ἐν συνειδήσει τῆς ἀληθοῦς τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων καταστάσεως καὶ τοῦ τούτων ἀληθοῦς συμφέροντος. Εἰ δέ που φράσεως ἀνεκάλυψε πικρίαν, ἐξαντληθείσης πάσης ἀνοχῆς, ἔδει καὶ πρέπει καὶ πάλιν καὶ πολλάκις νὰ πιστεύσῃ καὶ νὰ κηρύξῃ ταύτην προτιμοτέραν καὶ ἀξιοπιστοτέραν ὑπὲρ ἑκούσια φιλήματα ἐχθρῶν.

Ἡ ἀπάντησις τῆς ἐντίμου συναδέλφου ἔστιν αὕτη:

Μετὰ σφοδρότητος καὶ αὖθις ἀντεπεξέρχεται ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» κατὰ τοῦ ἡμετέρου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτοῦ. Παραβλέπομεν τὰς λεπτομερείας τῶν τελευταίων τῆς συναδέλφου παρατηρήσεων καὶ εἰς τὸ πνεῦμα μόνον τούτων ἀποβλέπομεν ὅπως διατυπώσωμεν τὴν ἡμετέραν ἀπάντησιν. Ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» ὑποπτεύει ὅτι ὁ ἀγὼν ὃν ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ν. Ἡμέρας» διεξάγει εἶνε ἀγὼν προσωπικὸς ἐναντίον τοῦ Πατριάρχου, τείνων εἰς συστηματικὴν διαβολὴν καὶ ἐπισκόπισιν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῆς ἐθνωφελοῦς τοῦ σεπτοῦ Πρωθιεράρχου πολιτείας. Κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον δηλοῦμεν ἅπαξ διὰ παντὸς ὅτι ἡ ἀντίληψις αὕτη δὲν εἶνε ὀρθή. Καὶ σκοπὸν ἀκόμη ἂν εἶχεν ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς νὰ πολιτευθῇ, ὡς ἡ ἐπίσημος συνάδελφος ὑποπτεύει, ἥκιστα πρὸς τοῦτο θὰ εὕρισκε πρόθυμον καὶ φιλόξενον τὴν σύνταξιν τῆς «Ν. Ἡμέρας», ἥτις καὶ ἐξ ἱερῶν παραδόσεων καὶ ἐξ ἀτομικῆς πεποιθήσεως, σέβει καὶ μεγάλως τιμᾷ καὶ ὑπολήπτεται τὸν ἐνεστῶτα ἀρχηγὸν τῆς Ἑλληνικῆς ὀρθοδοξίας. Ἂς πιστεύσῃ ἡ φίλη συνάδελφος εἰς τὴν βεβαίωσιν ἣν, ἂν ἐπιθυμῇ, δυνάμεθα καὶ ἄλλως νὰ ἐνισχύσωμεν, ὅτι πολλάκις μέχρι τοῦδε ἠρνήθημεν τὴν ἡμετέραν φιλοξενίαν εἰς πρόσωπα κύρους καὶ περιωπῆς ζητήσαντα νὰ ὁμιλήσωσι διὰ τῆς «Ν. Ἡμέρας» ἐναντίον τῆς ἐν γένει τοῦ Πατριάρχου πολιτείας, ἐμμένοντες εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι ἐν παντὶ μεγάλῳ ἀγῶνι μόνον ὡς σύμμαχος καὶ βοηθὸς δικαιοῦται ἡ ἡμετέρα ἐφημερὶς νὰ ἐμφανίζηται παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ δεδοκιμασμένου καὶ περιπύστου Ἱεράρχου. Φρονοῦμεν ὅμως ἐνταυτῷ ὅτι καθῆκον ἔχομεν νὰ τῷ ὑποδεικνύωμεν ἐλλείψεις τινὰς καὶ σφάλματα καὶ γνώμας ἐπί τινων ζητημάτων ἀντιθέτους τῶν ἰδικῶν του, νὰ τῷ γνωρίζωμεν ἐν τῇ ἀγνῇ πεποιθήσει ὅτι διὰ τῆς τοῦ καθήκοντος τούτου ἐκπληρώσεως πρωτίστως εἰς αὐτὸν τὸν Πατριάρχην ὠφελείας προξενοι καθιστάμεθα. Λυπούμεθα σφόδρα ὅτι ἡ ἀγαθὴ ἡμῶν προαίρεσις παρερμηνεύεται καὶ δὴ ὑπὸ ἐφημερίδος διατελούσης εἰς συναφειαν πρὸς τὴν ὀξυτάτην τοῦ Ἰωακεὶμ διάνοιαν καὶ ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ πεφημισμένη αὕτη διάνοια τοῦ Πατριάρχου καὶ ἡ πεπειραμένη ἀντίληψις θὰ βοηθῶσιν ἐν τῷ μέλλοντι τοὺς συντάκτας τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ὅπως μὴ συγχέωσι φίλους καὶ θαυμαστὰς εἰλικρινεῖς πρὸς ἐχθροὺς κεκρυμμένους καὶ λιβελλογράφους. Ἀπὸ τῆς τελευταίας δὲ ταύτης λέξεως ὁρμώμενοι παρακαλοῦμεν τὸ δεύτερον ἤδη τοὺς περὶ τὸ Πατριαρχεῖον ἐπισήμους καὶ ἀνεπισήμους ὅπως ποιῶνται χρῆσιν λεκτικοῦ εὐπρεπεστέρου ὅταν ὁμιλῶσι περὶ ὀργάνου οἷον ἡ «Νέα Ἡμέρα» οὗτινος εἶνε μεγάλη ἡ πρὸς τὴν εὐπρέπειαν ἀγάπη οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ ὑπομονὴ ἀνεξάντλητος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Λύσις τοῦ ζητήματος τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κυζίκου Μονῆς Φανερωμένης. — Ἐν συνεδρίαις ἐπανειλημμέναις τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου, τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι, ἀναγνωσθεισῶν ἐκθέσεων τοῦ εἰς Ἀρτάκην καὶ Πέραμον ἐξαρχικῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας σταλέντος σεβασμ. μητροπολίτου Ξάνθης Ἰωακεὶμ, ἀνακοινώσαντος ὅτι, πρὸ τῆς πείσμονος καὶ ἀρνητικῆς στάσεως τῶν δημογερόντων τῆς κοινότητος Περάμου, οἵτινες ἐκλήθησαν παρ' αὐτῷ χάριν συμβιβαστικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος, προσέκρουσε πᾶν προταθὲν μέτρον. ἀξιωσάντων τὴν εἰς αὐτοὺς καὶ μόνον ἀναγνώρισιν τῆς ἀπολύτου κυριότητος τῆς μονῆς, ἡ ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος μετὰ λύπης ἰδοῦσα ὅτι οἱ εἰρημένοι δημογέροντες ἀπέστερξαν πᾶν μέσον ἐπιεικείας καὶ στοργῆς προταθὲν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἔχουσα δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀντικανονικὴν καὶ πάντα ἀπειθῆ πολιτείαν τῶν Περαμίων ἱερέων, ἅμα δὲ καὶ τὴν ἀπονενοημένην πρᾶξιν τῆς ἀποσκιρτήσεως αὐτῶν ἐσχάτως ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς ὀρθοδόξου μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ μεταστάσεως εἰς ἄλλην Ἐκκλησίαν, ἐνέκρινε καὶ ἀπεφάσισε τὰκόλουθα:

1) Ἀνακηρύσσει σταυροπηγιακὴν τὴν τέως ἐνοριακὴν μονὴν τῆς Φανερωμένης, θεωρουμένην οὕτω προσκύνημα ἱερὸν πάντων τῶν χριστιανῶν τοῦ Οἰκουμεν. Θρόνου, διατιθεῖσα τὰς

ἐκ τοῦ ἱεροῦ σκηνώματος προσόδους εἴτε πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν ἐν τῇ εἰρημένῃ μονῇ Ἱερατικῆς Σχολῆς χάριν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῆς τε ἐπαρχίας Κυζίκου καὶ τῶν πέριξ ἐπαρχιῶν, εἴτε πρὸς συντέλεσιν ἄλλου παραπλησίου κοινωφελοῦς σκοποῦ ὁρισθησομένου τῇ προηγουμένῃ συνεννοήσει τῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων.

2) Καθαιρεῖ τοὺς ἐξ ἱερεῖς τῆς Περάμου Κωνσταντῖνον, Ἰωάννην, Δημήτριον, Παναγιώτην, Σκαρλᾶτον καὶ Ἀναστάσιον, ἀποστέλλουσα αὐτοὺς ἐξορίστους εἰς Ἅγιον Ὄρος ὡς ἐκκλίναντας τῆς κανονικῆς ἀπέναντι τῆς προϊσταμένης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ὁδοῦ, ὡς ἀπειθήσαντας εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ ἀποκηρύξαντας τὴν πάτριον θρησκείαν, ἧς ἐτάχθησαν φρουροὶ καὶ θεματοφύλακες ἄγρυπνοι.

3) Ἐξωκκλησιάζει τοὺς πρωταιτίους καὶ πρωτουργοὺς τοῦ ἀπενενοημένου κινήματος ἤτοι τοὺς Κλεάνθην Παπαγιαννόπουλον καὶ Ζαχαρίαν Κυριακίδην καὶ τοὺς ἑπτὰ δημογέροντας τῆς Περάμου, ἤτοι Θ. Κυριακίδην, Δ Κυριακίδην, Σπυρίδωνα Κυριάκου, Ι. Ράπτην, Σ. Χ'' Συμεών, Σ. Χρυσοβέργην καὶ Χ. Σιδερᾶν, ἐξοριζομένους ἅμα ἐκ τῆς κοινότητος ταύτης. Τῷ Κλεάνθει Παπαγιαννοπούλῳ μάλιστα ἀποκλείεται ἡ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα εἴσοδος αὐτοῦ ὡς δικηγόρου.

4) Κλείει, σφραγιζομένους ὑπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου, τούς τε δύο ναοὺς καὶ τὴν σχολὴν τῆς κοινότητος Περάμου, μέχρι νεωτέρας ἐντολῆς τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἤτοι μέχρις οὗ αἱ ὑπὲρ τὰς 120 οἰκογένειαι τῶν Περαμίων αἱ στερρῶς ἐχόμεναι τῶν πατρίων καὶ μὴ συμμερισθεῖσαι τὸ κίνημα τῶν ἀποσκιρτησασῶν, δι' ἀναφορᾶς αὐτῶν ἀπευθυνομένης εἴτε πρὸς τὴν μητρόπολιν Κυζίκου, ὡς κυρίαρχον, εἴτε πρὸς τὸν ἐν Περάμῳ πατριαρχικὸν ἔξαρχον, ἢ πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα, δηλώσωσιν ὅτι παραμένουσι πιστὰ τέκνα τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καταδικάζουσαι καὶ κατακρίνουσαι τὸ διάβημα τῶν συγκατοίκων αὐτῶν.—Τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς ταύτας ἡ Ἐκκλησία ἀνεκοίνωσε τῷ τε μητροπολίτῃ Κυζίκου κ. Κωνσταντίνῳ καὶ τῷ πατριαρχ. ἐξάρχῳ μητροπολίτῃ Ξάνθης, οὗ ἐντολῇ τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἀνεγνώσθησαν ἐπ' ἐκκλησίαις ἐν Περάμῳ τὰ σχετικὰ πατριαρχικὰ γράμματα. — Διὰ πατριαρχικοῦ δὲ τακριρίου ἐζητήθη τῆς σεβ. αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ἡ ἀρωγὴ ὅπως τῇ βοηθείᾳ τῶν ἐν Περάμῳ ἀρχῶν, προσαχθῶσιν μὲν ἐνταῦθα οἱ καθαιρεθέντες ἐξ ἱερεῖς καὶ ἐντεῦθεν ἀποσταλῶσιν οὗτοι εἰς Ἅγιον Ὄρος. ἐξορισθῶσι δὲ καὶ οἱ δι' ἐξωκκλησιασμοῦ τιμωρούμενοι πρωτουργοί. — Ἡ τοιαύτη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου λύσις τοῦ ζητήματος τῆς μονῆς Φανερωμένης, ὅπερ ἐφ' ἱκανὸν ἀπησχόλησε τὴν Ἐκκλησίαν, γενικὴν προύξένησε χαρὰν καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν· ἐφ' ᾧ ὅ τε σεβασμ. μητροπολίτης Κυζίκου κ. Κωνσταντῖνος καὶ οἱ πρόκριτοι καὶ δημογέροντες τῶν κοινοτήτων Ἀρτάκης, Πανόρμου, Καποῦ Δαγὴ καὶ ἄλλων θερμὰς ἐξέφρασαν εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ λύσει, ἱκανοποιούσῃ πόθον ἁπάσης τῆς ἐπαρχίας καὶ τεκμηριούσῃ πρόνοιαν πεφωτισμένην ὑπὲρ τῶν συμφερόντων ἅπαντος τοῦ ποιμνίου τῆς ἐπαρχίας.

Συνεδρία δύο Σωμάτων. — Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν συνῆλθον καὶ αὖθις τὰ δύο Σώματα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος εἰς κοινὴν συνεδρίαν καὶ συνεσκέψαντο σὺν ἄλλοις α) περὶ τοῦ Θεμελιώδους Κανονισμοῦ, περὶ οὗ μετ' ἀνταλλαγὴν διαφόρων σκέψεων καὶ γνωμῶν ἐνεκρίθη ὅπως πάντα τὰ μέχρι τοῦδε ὑποβληθέντα σχέδια παραπεμφθῶσιν εἰς νέαν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀφοῦ μελετήσῃ ταῦτα καὶ διατυπώσῃ νέας σκέψεις περὶ τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν τῷ ἀρχικῷ σχεδίῳ τοῦ Κανονισμοῦ ἀναγραφομένων διατάξεων, ὑποβάλῃ τὸ πόρισμα τῶν μελετῶν αὐτῆς.—Ἡ νέα Ἐπιτροπὴ σύγκειται ἐκ τῶν σεβ. μητροπολιτῶν Μιτυλήνης, Διδυμοτείχου καὶ Ξάνθης, καὶ τῶν ἐριτίμων συμβούλων Σόλωνος Καζανόβα, Μιχαὴλ Σιφναίου καὶ Παναγιώτου Χρυσοῦ, γραμματεύοντος τοῦ Α' γραμματέως τοῦ Συμβουλίου κ. Παναγιώτου Νικολοπούλου· β) περὶ τοῦ συνταχθέντος ἤδη κανονισμοῦ τῶν ἐράνων, ὅστις συμφώνως ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου εἶχε παραπεμφθῆ εἰς τὰ δύο Σώματα. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ, ληφθέντων ὑπ' ὄψει ἐκείνων ἐκ τῶν σημείων τοῦ Κανονισμοῦ, ἅπερ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον εἶχε θεωρήσῃ ὡς ἀντιπίπτοντά πως πρὸς ὡρισμένα ἄρθρα τοῦ ἐκλογικοῦ Κανονισμοῦ τῶν ἐνοριῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, τὰ δύο Σώματα ἀνεγνώρισαν τὸ ὀρθὸν τῶν παρατηρήσεων τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπαφῆκαν αὐτῷ ἵνα τροποποιήσῃ τὰ σημεῖα ἐκεῖνα συμφώνως τῷ πνεύματι τοῦ γενικοῦ ἐνοριακοῦ Κανονισμοῦ· καὶ γ) περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀνακοινωθείσης, ὑπὸ τῆς ἐφορίας δὲ τοῦ Ἐθνι-

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΧΙΗΝΙΚΟΒΑ

κοῦ 'Ορφανοτροφείου πρότερον ἀνεπισήμως πρὸς τὸν οἰκουμεν. πατριάρχην διατυπωθείσης προτάσεως ὅπως ἡ παρὰ τὸ εὐαγὲς καθίδρυμα κειμένη καὶ τῇ Θεολ. Σχολῇ Χάλκης προσηρτημένη σταυροπηγιακὴ μονὴ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐκχωρηθῇ εἰς αὐτό, τῆς ἐφορίας τοῦ 'Ορφανοτροφείου ἀναδεχομένης τὰς πρὸς τὴν σχολὴν ὑλικὰς ὑποχρεώσεις τῆς μονῆς. Μεθ' ἱκανὴν συζήτησιν τὰ δύο Σώματα ἐνέκριναν ὅπως ἡ ἐφορία τοῦ 'Ορφανοτροφείου ἐγγράφως ὑποβάλῃ τὴν αἴτησιν αὐτῆς διὰ τα περαιτέρω.

Πατριαρχικὴ χοροστασία Ἄπειρον πλῆθος εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος συνέρρευσε τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἐν τῷ ἐν Πέραν ἱερῷ ναῷ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ 'Ελένης, ἐν ᾧ ἐχοροστάτησε τὴν πρωΐαν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμ. πατριάρχης ἅτε κωλυθεὶς, ἕνεκα τῶν ἐγκαινίων τοῦ 'Εθν. 'Ορφανοτροφείου, ἵνα πράξῃ τοῦτο, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐπέτειον πανήγυριν τοῦ ναοῦ. Ἡ Λ. Θ. Π, ἐγένετο δεκτὸς μετὰ πολλῶν ἐκδηλώσεων σεβασμοῦ ὑπὸ τοῦ προϊστ. θεοφιλ. ἐπισκόπου Ξανθουπόλεως, τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ, τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ τῶν αὐτόθι σχολῶν καὶ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἡ Α. Θ. Π. ἀφοῦ ἐπὶ ὥραν καὶ ἐπέκεινα διένειμε τῷ ἐκκλησιάσματι τὸ ἀντίδωρον, ἐξῆλθε τοῦ ναοῦ καὶ ἀνεπαύθη ἐπὶ μικρὸν ἐν τῷ ἐπιτροπείῳ, ἔνθα καὶ ἐζήτησε παρὰ τῶν ἐπιτρόπων διαφόρους πληροφορίας περί τε τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ τῶν ἐνοριακῶν πραγμάτων, εἶτα δὲ μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Ε. τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Σερβίας στρατηγοῦ κ. Σάββα Γκρούϊτς, ᾧτινι ἀπόντι ἀφῆκεν ἐπισκεπτήριον.

Μητροπολίτης 'Εφέσου. — Τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ ἀπῆλθε διὰ Κωνστάντσης εἰς Βιέννην πρὸς περίθαλψιν τῆς ὑγείας αὐτοῦ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης 'Εφέσου κ. 'Ιωακεὶμ προπεμφθεὶς ὑπὸ πολλῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν φίλων εὐξαμένων αὐτῷ αἰσίαν καὶ ταχεῖαν τὴν ἐπάνοδον.

'Επισκέψεις. Τῇ κυριακῇ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ὁ Α' γραμματεὺς τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας κ. Παῦλος Μανσούρωφ ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἐν Σκοπίοις ρώσσου προξένου κ. Βελάγιεφ.

Τῷ σαββάτῳ δὲ καὶ τῇ τρίτῃ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Ε. τὸν πρεσβευτὴν τῆς Σερβίας ἐντολῇ πατριαρχικῇ ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος ὅστις καὶ κατὰ μὲν πρώτην ἐπίσκεψιν συνελυπήθη τῇ Α. Ε. ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ βασιλέως 'Αλεξάνδρου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν συνεχάρη ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τοῦ νέου βασιλέως τῆς Σερβίας Πέτρου τοῦ Α'.

Χθὲς δὲ ἡ Α. Ε. ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους Κωστάκης ἐφέντης Καραθεοδωρῆς.

'Επιστροφὴ σχισματικῶν. — Λίαν εὐάρεστοι εἰδήσεις διαβιβάζονται ἀπό τινος πρὸς τὴν 'Εκκλησίαν ὑπὸ διαφόρων μητροπολιτῶν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπαρχιῶν. Οὕτω πρὸς τοῖς μητροπολίταις Καστορίας καὶ Σερρῶν ἀγγείλασιν ἐγκαίρως ὅτι κοινότητές τινες, αἵτινες παραπλανηθεῖσαι εἶχον ἀναγνωρίσει ἄλλοτε τὴν βουλγαρικὴν ἐξαρχίαν, ἤδη δὲ μεταμεληθεῖσαι, δι' ἀναφορῶν αὐτῶν πρὸς τὰς μητροπόλεις ἐδήλωσαν ὅτι ἐπανέρχονται εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μ. 'Εκκλησίας ἀναγνωρίζουσαι τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, καὶ οἱ μητροπολῖται ἐσχάτως Δράμας καὶ Στρωμνίτσης τὰ αὐτὰ ἐξήγγειλαν εὐάρεστα περὶ διαφόρων κοινοτήτων τῶν ἐπαρχιῶν αυτῶν. Παραπλήσιοι δὲ ἕτεραι εἰδήσεις ἀγγέλλονται καὶ ἐκ τῆς μητροπόλεως Μελενίκου.

'Εξαρχίαι Βελεγράδων, Δυρραχίου καὶ Ρασκοπρεσρένης. — Τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Βελεγράδων κ. Βασιλείου διὰ ἐκθέσεως καὶ προφορικῶς καταδείξαντος τῇ 'Εκκλησίᾳ κίνδυνον, ὑφ' οὗ ἀπειλεῖται ἡ ἐπαρχία αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀκαταπαύστως διενεργουμένου ὑπὸ καθολικῶν προσηλυτισμοῦ, ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς ἐνέκρινε τὴν ἵδρυσιν ἱερατικῆς σχολῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, μελλούσης ἵνα συντηρῆται διὰ πόρων ἐξευρεθησομένων ὑπὸ τῆς ἐπαρχίας, χορηγήσασα ἅμα ἐφ' ἅπαξ ἐκ τοῦ ἐθν. ταμείου, 25 λιρ. Παραπλησίους δὲ πληροφορίας ἔχουσα ἡ ἱερὰ Σύνοδος καὶ περὶ τῶν ἐπαρχιῶν Δυρραχίου καὶ Ρασκοπρεσρένης ἐνέκρινε τὴν ἀπόλυσιν ἐγκυκλίων παραινετικῶν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς συνιστῶσα αὐτοῖς προσοχὴν ὑπὸ τῶν προπαγανδῶν τούτων καὶ προτρεπομένη τὴν εἰς τὰ πάτρια ἐμμονήν.

Μητρόπολις Ροδοπόλεως. — Ἡ 'Εκκλησία, μαθοῦσα ἀπὸ γραμμάτων πολλῶν ὅτι τινὲς τῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς σταυροπηγιακαῖς παρὰ τὴν Τραπεζοῦντα μοναῖς ἐξακολουθοῦσιν ἀντιπράττοντες ἐναντίον τῆς πέρυσι γενομένης ἀνιδρύσεως τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως, ἀπέλυσε, κατὰ συνοδικὴν ἀπόφασιν, ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ὁσιωτά-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА УМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

τους τῶν μονῶν τούτων ἡγουμένους, βεβαιοῦσα ὅτι ἡ μὲν πρᾶξις αὐτῆς ἐστιν ὁριστική, ὁ δὲ τοὐντεῦθεν φωραθεὶς ὡς ἀντενεργῶν κατὰ τῆς συστάσεως τῆς ρηθείσης μητροπόλεως θέλει ἐπισύρει τὰς δικαίας ἐκκλησιαστικὰς ποινάς.

Εὐαγγελικὰ διδάγματα.—Ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος Σκοπίων ἐζητήθησαν 40 ἀντίτυπα τῆς διανυομένης σειρᾶς ιῶν «Εὐαγγελικῶν διδαγμάτων». Ἡ κοινότης Σκοπίων μετὰ τῆς εὐσεβοῦς ἐν Πανόρμῳ τῆς Κυζίκου κοινότητος κεῖνται λαμπρὸν ὑπόδειγμα εὐσεβείας καὶ τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀφοσιώσεως, ἐλπίζομεν δ' ὅτι αἱ μᾶλλον εὐπραγοῦσαι ἐπαρχιῶν τινων καὶ πολυαριθμότεραι κοινότητες θέλουσι προθυμηθῇ νὰ μιμηθῶσι ταύτας, ἐπ' ὠφελείᾳ ἠθικῇ καὶ θρησκευτικῇ μορφώσει ἑαυτῶν.

Ἅγιον Ὄρος.—Τῇ τρίτῃ ἀφίκετο ἐξ Ἁγίου Ὄρους εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ ἄρτι διορισθεὶς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνάξεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐπίτροπος αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτης κ. Θεόφιλος Σταυρονικητηνός, ἀντὶ τοῦ τριετίαν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν κοινῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους συμφερόντων ὑπηρετήσαντος πανοσιολ. γέροντος κ Γερασίμου μοναχοῦ Λαυριώτου, ἐπανειλημμένως ὑποβαλόντος παραίτησιν Ὁ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτης κ Θεόφιλος, τρόφιμος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου σχολῆς καὶ τελειοδίδακτος τῆς φιλολογίας τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, μοναχὸς ἐξ ἀρχῆς βατοπεδινός, ἀνεδέξατο πρὸ ἐννεαετίας σχεδὸν τὴν διεύθυνσιν τῆς εἰς ὑλικὰ χρέη δυσβάστακτα βεβυθισμένης ἱερᾶς τοῦ Σταυρονικήτα μονῆς, καὶ δι' αὐταπαρνησίας καὶ συνέσεως πολλῆς, συναρηγουσῶν κατὰ τὸ ἐνὸν καὶ τῶν λοιπῶν ἱερῶν μονῶν, κατώρθωσε ν' ἀπαλλάξῃ τὴν μονὴν τοῦ χρέους, τιμηθεὶς πρὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐκφρασάσης τὰς ἐπὶ τῇ χρηστῇ αὐτοῦ καὶ συνετῇ διαχειρίσει μητρικὰς αὐτῆς εὐχαριστίας. — Ἐπίτροποι τοῦ Ἁγίου Ὄρους παρ' ἡμῖν ἀπὸ ἑνὸς αἰῶνος ἐκ μὲν τῶν μοναχῶν τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῆς μεγίστης Λαύρας ἐλήφθησαν ἕξ, ἐκ δὲ τῆς τοῦ Σταυρονικήτα τρεῖς. — Ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διατρίβει ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Ἀργολίδος κ. Νίκανδρος Δελούκας, εἰς ὃν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐχορήγησε τηλεγραφικῶς ζητηθεῖσαν τὴν ἄδειαν τοῦ ἱερουργῆσαι. — Ἐπίσης ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας διατρίψας ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἀπῆλθεν εἰς Σμύρνην ὁ πανιερώτ. μητροπολίτης πρώην Καρπάθου κ. Νεῖλος, διευθυντὴς τοῦ γρικικοῦ νοσοκομείου τῆς πόλεως ταύτης. - Διέμενεν ὡσαύτως ἐν Ἄθῳ, χάριν προσκυνήσεως, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ πρόξενος τῆς Ρουμανίας — Ἀνεχώρησαν δ' ἐξ Ἁγίου Ὄρους, ἐπιστρέφοντες εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ ἱερολογ. πρόεδρος τῆς ὑπὸ τὴν σεμνὴν ἐπωνυμίαν «Γρηγορίου Παλαμᾶ» θρησκευτικῆς ἀδελφότητος καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτῆς, τυχόντες ὑποστηρίξεως ἐν τῷ ἔργῳ, δι' ὃ ἀπεστάλησαν. Ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ σωματείου τούτου συνήθροισαν 43 λίρας, ὧν 10 μὲν ἔδωκεν ἡ ἱερὰ μονὴ τῶν Ἰβήρων καὶ καὶ 42 μεδζίτια οἱ προϊστάμενοι αὐτῆς, 5 ἡ τοῦ Βατοπεδίου, 5 ἡ τοῦ Ξηροποτάμου καὶ ἰδίᾳ τινὲς τῶν προϊσταμένων αὐτῆς, 2 ἡ μεγίστη Λαύρα καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἀνὰ 1 αἱ τοῦ Ζωγράφου καὶ τοῦ ἁγίου Παύλου, καὶ αἱ λοιπαὶ μοναὶ ὡς καὶ αἱ κοινοβιακῶς πολιτευόμεναι σκῆται μικρότερα ποσά.

Χειροτονία Ἐρσεκίου. Ἀναγράψαντες προηγουμένως περὶ τῆς χειροτονίας τοῦ μητροπολίτου Ἐρσεκίου κ Πέτρου προστιθέμεθα σήμερον καὶ τὰς ἑπομένας ἐξ ἀσφαλῶν πηγῶν πληροφορίας ἡμῶν περὶ τῆς γενομένης τελετῆς.

Περὶ τὴν 2 μ. μ. τῆς δευτέρας (26 μαΐου) μικρὸν δηλ. πρὸ τοῦ ἑσπερινοῦ μετὰ τοῦ ὄρθρου ἀρξαμένων τῇ 6 ὥρᾳ, κατῆλθον οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τοῦ ἐψηφισμένου ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐγένετο τὸ μέγα μήνυμα, καθ' ὃ ἐξερωνήθη ὁ πολυχρονισμὸς τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου. Τῇ ἐπαύριον, τρίτῃ, ἀπὸ τῆς 8ης τῆς πρωΐας ὥρας ἤρξατο ἡ λειτουργία καὶ ἡ χειροτονία μετὰ πολλῆς τῆς ἐπισημότητος. Τῆς λειτουργίας δὲ περὶ τὸ τέλος γενομένης, κατέφθασε μετὰ πολλῆς πομπῆς καὶ ἀκολουθίας εἰς τὸν ναὸν ὁ γενικὸς τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης διοικητὴς στρατηγὸς βαρόνος Ἄπελ, ἵνα ποιήσηται ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ αὐτοκράτορος τὴν ἐπίσημον ἐγκαθίδρυσιν τοῦ μητροπολίτου. Χαρμόσυνοι κωδωνοκρουσίαι καὶ πολυάριθμοι κανονιοβολισμοὶ ἐκ τῶν φρουρίων καὶ πυροβολισμοὶ ὑπὸ τοῦ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ παρατεταγμένου στρατοῦ ἀνήγγειλαν μετ' ὀλίγον τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος καὶ τὴν ἐπίσημον ἐγκαθίδρυσιν, ἣν ἐπεσφράγισε θερμὴ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ προσλαλιὰ καὶ ὡραῖος ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ νέου μητροπολίτου. Ἐν τέλει παρετέθη γεῦμα εἰς 170 πρόσωπα ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Ἐρσεκίου ὅστις θερμὴν ἐποιήσατο πρόποσιν ὑπὲρ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμεν. πατριάρχου κκ. Ἰωακεὶμ Γ' καλυφθεῖσαν διὰ ζωηροτάτων ζητωκραυγήσεων.

Ἱερὰ Μονὴ Σινᾶ.—Ἀπὸ τριῶν ἑβδομάδων διατρίβει, χάριν τῶν λουτρῶν, ἐν Αἰδηψῷ ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου κ. Πορφύριος — Ἐπίσης, ἐπ' ἀδείᾳ διατρίβει ἐν Κύπρῳ ὁ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτης κ. Γαβριὴλ Μαλαφούρης, ἄλλοτε παρ' ἡμῖν ἐπίτροπος τοῦ θεοβαδίστου Ὄρους Σινᾶ.

Μουσική. — Τῇ δευτέρᾳ τῆς Ἁγίας Τριάδος ὁ ἐν Σμύρνῃ Μουσικὸς Ἐκκλησιαστικὸς Σύλλογος ἐτέλεσε τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ. Μετὰ λειτουργίαν γενομένην ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τὸν πανηγυρικὸν ἀπήγγειλεν ὁ καθηγητὴς τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς κ Ἀναστ. Ζάκας. Ὁ σύλλογος ἔχει πρόεδρον τὸν γηραιὸν ἱεροψάλτην κ Μισαὴλ Μισαηλίδην— Ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου ὁ κ. Ἰωάννης Π Μαμόπουλος, δικηγόρος, προσήνεγκε δύο λίρας τουρκικάς. — Κατὰ τὰς εἰδήσεις τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης μουσικῆς ἐφημερίδος «Φόρμιγγος» αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ μουσικοῦ Συλλόγου εὐοδοῦνται, μουσικοὶ δὲ χοροὶ γυμνάζονται νὰ ψάλλωσι κατ' ἀρχαιοπρεπὲς σεμνὸν ὕφος. — Ἐκ Κρήτης ἀγγέλλεται ὅτι ὑπό τε τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως καὶ τῶν ἐν τέλει καταβάλλεται ὅπως εἰσαχθῇ ἡ διδασκαλία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς ἐν πᾶσι τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος.

Ἐπισκοπὴ Σύρου.—Μέλη τῆς ἐπισκοπικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς διοικησούσης τὰ πράγματα τῆς χηρευούσης ὀρθοδόξου πα-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНИКОВА

ροικίας Σύρου, Τήνου .καὶ Μήλου ὡρίσθησαν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου οἱ αἰδεσιμ. πρεσβύτεροι κκ. Ἐμμανουὴλ Βλυσίδης οἰκονόμος, Παΐσιος Γιαννόπουλος οἰκονόμος, καὶ Παναγιώτης Οἰκονόμου χαρτοφύλαξ.

Ἐπισκοπὴ Ἀργολίδος. – Ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Ἀργολίδος κ. Νίκανδρος Δελούκας ἀνεχώρησεν ἤδη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἁγίων τόπων, προτιθέμενος μετὰ τὴν εἰς Ἅγιον Ὄρος καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ νὰ μεταβῇ πρὸς προσκύνησιν εἰς Ἱεροσόλυμα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΚΑΝΩΝ ΙΖ΄ ΑΙΩΝΟΣ

Τὸ κομψὸν χειρόγραφον, ὃ κέκτηται ὁ φίλος Σ. Ἀ., περιέχει καὶ ἄλλα τινὰ (φύλλ. 1—16) καὶ **Νόμιμον** (17—145α).

Ἐν φύλλῳ 145—6 κεῖνται τὰ ἑξῆς :

Τέρμα εἴληφε τὸ τοιοῦτον βιβλίον. Τοῦ παντάνακτος ἰσχύοντος δυνάμει. | Ὦ δόξα πρέπει νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ πάντας αἰτῷ τοὺς ἀναχεῖρας τοῦτο. | Λαμβάνειν μέλλοντάς τε καὶ ἀναπτύσειν. Μὴ πρὸς σφαλμάτων ἀποβλέπει πληθεῖα. | ξενόμενος γὰρ ἀπὸ πρίδος μάλλα. Νοῦς ὅλος ἡλοίεττι ταῖς τρικυμίαις. | Δέομαι λοιπὸν πρὸς τὴν ἀντίληψίν σας. Ἥτοι σφαλερὸν ἐπανορθώστατέ μοι. | Πάντας δυσωπῶ ἵν' ἐπανεύχεσθέ μοι. Καὶ τῆς ἀμαθίας μου συγγνώθητέ μοι. | Ἐν Θετταλία ἔνδον τῇ μητροπόλει. Τῇ περιφήμῳ ταύτῃ μεγαλουπόλει. | Ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανυγιωτάτου. Ἡμῶν αὐθεντὸς τοῦ καὶ λογιωτάτου. | Κὺρ Ἰωακείμ ποιμένος Θετταλίας. Καὶ τόπον ἐπέχοντος τοῦ Καισσαρείας. | Σωθῇ ὁ γράψας, ἐλεηθῇ ὁ ἔχων, Ἀμήν.

† πρωτοσύγγελος Ἰωακείμ Ἱερομόναχος ὁ γράψας τοῦτο.

Ἐν ἔτει σ ριῳ. ,αχξα΄. αὐγούστῳ Ἰνδικτιῶνος ιδ΄.

ἐχειροτονήθην Κίτρους ἐπίσκοπος ὁ ἄνωθεν Ἰωακείμ κατὰ τὸ αχξβ. μαΐου δ΄. ἡμέρα κυριακῇ. τοῦ τυφλοῦ ὁποῦ ἀνέβλεψε :—

Ὁ Κίτρους Ἰωακείμ.

Νῦν δὲ χάριτι Θεῷ Βερροίας, μετετέθη μοι. κατὰ τὸ αχοθ΄. ὀκτωβρίου ιη΄:—

τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ :—

Ἐν δὲ φύλλῳ 146α τὰ ἑξῆς :

Ἐπισκοπαὶ τοῦ Ἀχρειδῶν :

ὁ καστορίας—ὁ μολισκοῦ—ὁ μογλένων—ὁ βοδινῶν καὶ σκλανίτζης—ὁ στρουμνίτζης—ὁ βελεσκοῦ—ὁ πελαγονίας ἤτοι πητολίων καὶ περλεάπου—ὁ κιτζάβου—ὁ ντέμπρης—ὁ ἰσπατίας καὶ μουζακίου—ὁ βελεγράδων —ὁ κανίνων καὶ αὐλόνος—ὁ σελασφόρου καὶ κοριτζῶν —ὁ γκόρας καὶ μόκρας—ὁ πρεσπῶν—ὁ σισανίου καὶ ἀνασελίτζου—ὁ γρεβενοῦ.

Καὶ ἐν φύλλῳ 150.6 τὰ ἑξῆς :

«Ἴσον πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ Γράμματος. ὑπόθεσις χριαζομένη εἰς τοὺς κριτάς, ἤγουν τοὺς ἀρχιερεῖς. περὶ διαθήκης. ἐρωτηθεῖσα παρὰ τῶν Θεσσαλονικαίων, δι' ἀναφορᾶς.

† Παρθένιος ἐλέῳ Θεοῦ, ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. Ἱερώτατε μητροπολῖτα Θεσσαλονίκης, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πάσης Θετταλίας· ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ κῦρ Ἰωακείμ, καὶ ἐντιμότατοι κληρικοί, καὶ ἄρχοντες χρήσιμοι, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ : Ἐπειδὴ ἀναφορὰν ὑμετέραν ἐνυπόγραφον πέμψαντες ἀναγγέλλετε ἡμῖν ὅτι ἡ Ἀβραμπεκήνα σύζυγος τοῦ ποτὲ Δούκα εἰς τὸν θάνατον αὐτῆς διαθήκην ἐποίησε καὶ διένιμε τοῖς παισὶν αὐτῆς, Ἰωάννῃ Πάλκῳ καὶ Μπεγίνα, τὴν φαινομένην περιουσίαν αὐτῆς καθὼς ἔτυχεν· οὐ μετὰ λόγου καὶ πρεπούσης διανομῆς ἀλλ' ἀδιακρίτως καὶ ἐπισφαλῶς· ἥτις διαθήκη ἐφάνη καὶ ἀπεδείχθη ἐσύστερον νενοθευμένη καὶ ἀνυπόστατος· νενοθευμένη ὅτι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐσχεδιάσθη μόνον καὶ ἐσημειώθη λόγῳ καταστίχου, ὕστερον δὲ καταγραφήσῃ προσετέθη αὐτῇ τὰ ἅπερ οὐκ εἶπεν ἐκείνη μήτε ἐμελέτησεν, ἀλλὰ παρίσπρακτα καὶ ἀλλότρια τινὰ τῆς διαθέσεως ἐκείνης· ἀνυπόστατος δὲ ὅτι τὰ μὴ προσόντα ἑαυτῇ ὡς ἰδιόκτητα διένημε· τὰ γὰρ πράγματα τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὑποσειραμένη λανθανόντος κυρίοις ἐπιτηδεύμασιν εἰς ἰδίαν κτῆσιν ἀμετόχως διεμέρισεν ἐκεῖνα ἀνομοίως καὶ ἀκαταλλήλως, τοῖς μὲν πλείω τοῖς δ' ἐλάττω παρασχοῦσα ἐν οἷς οὐκ εἶχεν ἐξουσίαν διαθέσθαι· καὶ διαφέρονται οἱ κληρονόμοι καὶ ἀλληλομαχοῦσι ἀπανενόμενοι τὴν διανομὴν καὶ ἀπαγορεύοντες τῇ διαθήκῃ· περὶ ἧς ἐρωτᾶτε εἰ ἔξεστιν ἀνατραπῆναι τὴν διαθήκην αὐτὴν καὶ ἀκυρωθῆναι· τούτου χάριν κατὰ τὴν μαρτυρίαν ὑμῶν γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς, γνώμῃ καὶ τῶν παρευρεθέντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν αὐτῆς ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν. Ἵνα ἡ διαθήκη αὕτη ἄκυρος εἴη καὶ ἀνίσχυρος, ἐπειδὴ οὐ συνέστη κατὰ τὴν νομικὴν παρατήρησιν ἀλλ' ἀπεδείχθη νενοθευμένη καὶ ὕπουλος καὶ ἀσύστατος· τὰ γὰρ κακῶς γραφέντα καὶ τυπωθέντα οὐδεμία περίστασις βεβαιοῖ, ἀλλ' ὥσπερ τὰ νομίμως γενόμενα δέον ἐπικυροῦσθαι καὶ ἐμπεδοῦσθαι, οὕτω τὰ παρανόμως ἐκβάντα διαλύεσθαι χρεὼν καὶ ἀνατρέπεσθαι· καὶ εἰ μὲν ἀρέσκονται ταῖς πριξὶν αὐτῶν, ἐχέτωσαν τὰς προίκας αὐτῶν καὶ τὰ ἐπίλοιπα πράγματα πάντα πατρικὰ καὶ μητρικὰ μερισάτωσαν ἐξ ἴσου ὅλα τὰ ἀδέλφια· εἰ δὲ καὶ ταῖς πριξὶν αὐτῶν ἀπαρέσκονται, ἐχέτωσαν ἄδειαν ποιήσαι τὴν κατὰ νόμους συνεισφορὰν καὶ κοινῶ άντες τὰ πάντα, εἶτι ἐνώσαντες τάς τε προίκας αὐτῶν καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα τῶν γεννητόρων αὐτῶν, μερισάτωσαν ἐξίσου, ὅπως μηδεὶς αὐτῶν ἀδικηθῇ. Ὅς δ' ἂν παρακούσῃ καὶ μὴ στέρξῃ τὴν κατὰ νόμους ἀπόφασιν ταύτην, ἀφωρισμένος εἴη ἀπὸ Θεοῦ καὶ τὰ ἑξῆς : καὶ ἔξω τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας».

Ἐν Θεσσαλονίκῃ 22]4 Ἰουνίου 1903 Π. Ν. Π.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. ПЕТРИКОВА

ΣΧΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ

ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΑΥΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΩ

Ὁ Κλήμης διατείνεται ὅτι ἅπαν τὸ περιεχόμενον τῆς διδασκαλίας τοῦ Λόγου, ἤτοι ἡ ἀλήθεια, περιλαμβάνεται κατατετμημένη ἔν τε τῇ βαρβάρῳ καὶ τῇ ἑλληνικῇ φιλοσοφίᾳ, ἀποσπασθεῖσα ὑφ' ἑκάστης τῶν αἱρέσεων ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας «καθάπερ αἱ Βάκχαι τὰ τοῦ Πενθέως διεφόρησαν μέλη (754 I XIII). Καίτοι δ' ἑκατέρα αὐτῶν οἰκειοποιεῖται τὴν ὑπὸ τοῦ Λόγου ἀποκαλυφθεῖσαν αὐτῇ ἀλήθειαν[1] καὶ φαίνονται αὗται ἀνόμοια πρὸς ἀλλήλας πολλάκις λέγουσαι, ἐν τούτοις ὅμως διὰ τῆς συναρμολογήσεως τῶν ἀνομοίων καὶ ἐναντίων τούτων κατὰ τὸ φαινόμενον διδασκαλιῶν κατὰ τὰ ἀληθῆ αὐτῶν μέρη συνάγει τις τὸν ὅλον Λόγον, τὴν ὅλην ἀλήθειαν. «Ὡς ἐν τῇ μουσικῇ ἡ ὑπάτη ἐναντία τῇ νεάτῃ οὖσα ἀλλ' ἄμφω ἁρμονία μία· ἔν τε τοῖς ἀριθμοῖς ὁ ἄρτιος τῷ περιττῷ διαφέρεται, ὁμολογοῦσι δ' ἄμφω τῇ ἀριθμητικῇ· τῷ σχήματι ὁ κύκλος καὶ τὸ τρίγωνον καὶ τὸ τετράγωνον, καὶ ὅσα τῶν σχημάτων ἀλλήλων διενήνοχε· καὶ ἐν τῷ κόσμῳ πάντα τὰ μέρη σύμπαντα κἂν διαφέρηται πρὸς ἄλληλα τὴν πρὸς τὸ ὅλον οἰκειότητα διαφυλάττει. Οὕτως οὖν ἥ τε βάρβαρος ἥ τε ἑλληνικὴ φιλοσοφία τὴν ἀΐδιον ἀλήθειαν σπαραγμόν τινα οὐ τῆς Διονύσου μυθολογίας, τῆς δὲ τοῦ Λόγου τοῦ ὄντος ἀεὶ θεολογίας πεποίηται. Ὁ δὲ τὰ **διῃρημένα συνθεὶς αὖθις καὶ ἑνοποιήσας, τέλειον τὸν Λόγον, ἀκινδύνως εὖ ἴσθι ὅτι κατόψεται τὴν ἀλήθειαν** (I XIII 756).

Ἀλλ' «ἡ ἀλήθεια» αὕτη εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν ὁ περὶ αὐτοῦ εἰπὼν «ἐγώ εἰμι ἡ ἀλήθεια» (I 723). Ἆρα ἡ ἀποκαλυφθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ διδασκαλία οὖσα μόνη «τελεία τῷ ὄντι καὶ ἀληθὴς» (II 933) κέκτηται αἰώνιον καὶ ἀμετακίνητον κῦρος· ὁ δὲ Κλήμης παραβάλλων αὐτὴν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν ὁρίζει τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ἡ μὲν κατὰ Χριστὸν φιλοσοφία, λέγει, «αἰώνιός ἐστι, ἡ δὲ (ἑλληνικὴ) χρόνῳ λυσιτελής· καὶ ἡ μὲν μία καὶ ἡ αὐτή, αἱ δὲ πολλαὶ καὶ διάφοροι· καὶ ἡ μὲν ἄνευ παθητικῆς κινήσεως, ἡ δὲ μετὰ παθητικῆς ὀρέξεως· καὶ ἡ μὲν τέλειος, ἡ δὲ ἐνδεής» (VI VII 277).

Διότι «ἄλλως τις περὶ ἀληθείας λέγει, ἄλλως ἡ ἀλήθεια ἑαυτὴν ἑρμηνεύει· ἕτερον στοχασμὸς ἀληθείας καὶ ἕτερον ἡ ἀλήθεια· ἄλλο ὁμοίωσις, ἄλλο αὐτὸ τὸ ὄν (I VII 733). Τί λοιπὸν ἕπεται ἐκ τούτου; ἀρ' οὖν ἡμεῖς οἱ τῷ Χριστῷ πιστεύσαντες ἐλάβομεν διὰ τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως τὸ πλήρωμα τῆς ἀληθείας, ἡ ἑλληνικὴ φιλοσοφία ἡ ἀποσπάσματα μόνον τῆς ἀληθείας περιέχουσα φαίνεται κατὰ τὸ περιεχόμενον τοὐλάχιστον αὐτῆς οὖσα περιττὴ εἰς τὸν χριστιανόν, καὶ ὁ Κλήμης ἐκπεφασμένως τοιαύτην γνώμην ἐν τῷ Προτρεπτικῷ ἀποφαίνεται λέγων: «Δοκεῖ δέ μοι ἐπεὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς ἡμᾶς οὐρανόθεν ὁ Λόγος, **ἡμᾶς ἐπ' ἀνθρωπίνην ἰέναι μὴ χρῆναι διδασκαλίαν ἔτι, Ἀθήνας καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, πρὸς δὲ καὶ Ἰωνίαν πολυπραγμονοῦντας.** Εἷς γὰρ ἡμῖν ὁ διδάσκαλος, ὁ πληρώσας τὰ πάντα δυνάμεσιν ἁγίαις, δημιουργίᾳ, σωτηρίᾳ, εὐεργεσίᾳ, νομοθεσίᾳ, προφητείᾳ, διδασκαλίᾳ, πάντα νῦν ὁ διδάσκαλος κατέχει, καὶ τὸ πᾶν ἤδη Ἀθῆναι καὶ Ἑλλὰς γέγονε τῷ Λόγῳ» (Προτρ. 229. Πρβλ. Στρ. IXIII 756 V. V. 52).

Ἀλλ' ἂν τὸ περιεχόμενον τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει διὰ τὸν Χριστικόν, τότ τίς ὁ προορισμὸς αὐτῆς ἐν τῷ χριστιανισμῷ; «Νυνί, λέγει ὁ Κλήμης περὶ τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, **χρησίμη πρὸς θεοσέβειαν γίνεται προπαίδειά τις οὖσα τοῖς τὴν πίστιν δι' ἀποδείξεως καρπουμένοις** (IV 717).

Τίνες δὲ οὗτοι οἱ «τὴν **πίστιν δι' ἀποδείξεως**» καρπούμενοι, εἰς οὓς ἡ ἑλληνικὴ φιλοσοφία εἶνε προπαίδειά τις εἰς τὴν θεοσέβειαν καὶ ὧν ἕνεκα διασώζει αὕτη τὴν ἑαυτῆς σημασίαν ἐν τῷ χριστιανισμῷ; Τί σημαίνει ἡ ἔκφρασις τὴν **πίστιν δι' ἀποδείξεως καρποῦσθαι;** Παρὰ Κλήμεντι γίνεται διάκρισις «**κοινῆς** πίστεως» καὶ «**ἐξαιρέτως**» λεγομένης «πίστεως», **δοξαστικῆς** πίστεως καὶ **ἐπιστημονικῆς** (II XII 984 V I 12).

Ἡ κοινὴ πίστις ἐπαναπαυομένη ἐπὶ τοῦ κύρους τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὁρίζεται ὡς «**σύντομος τῶν κατεπειγόντων γνῶσις**» (Βιβλ. VII 481), ὡς «ἐνδιάθετον ἀγαθὸν καὶ ἄνευ τοῦ ζητεῖν τὸν Θεὸν ὁμολογοῦσα εἶναι τοῦτον καὶ δοξάζουσα ὡς ὄντα» (VI X 477)· **ἡ δὲ ἐπιστημονικὴ πίστις** ἐποικοδομουμένη ἐπὶ τῆς κοινῆς πίστεως τῆς καθάπερ θεμελίου ὑποκειμένης τυγχάνει ἡ τελείωσις ταύτης διὰ τῆς μαθήσεως (V XVIII 397 V 12), ὁρίζεται δὲ ὡς ἀπόδειξις τῶν διὰ πίστεως παρειλημμένων ἰσχυρὰ καὶ βεβαία» (V X 481)· ἢ «ὡς ἐπιστημονικὴ **ἀπόδειξις** τῶν κατὰ τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν παραδεδομένων» (II II 984), ἢ ὡς κατάλη-

1. Μιᾶς οὔσης τῆς ἀληθείας καθάπερ αἱ Βάκχαι τὰ τοῦ Πενθέως διαφορήσασαι μέλη, αἱ τῆς βαρβάρου καὶ τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἑκάστη, ὅπερ ἔλαχε ὡς οἰκείαν αὐχεῖ τὴν ἀλήθειαν.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ І. МЕЧНИКОВА

ψις βεβαία διὰ λόγων ἀληθῶν καὶ βεβαίων ἐπὶ τὴν τῆς πίστεως γνῶσιν ἀνάγουσαν» (VI 396). Ἆρα «**πίστις δι' ἀποδείξεως**» εἶνε ἡ **ἐπιστημονικὴ πίστις**, ἡ **ἐξαιρέτως λεγομένη πίστις** ἡ μὴ περιοριζομένη ἁπλῶς ἐν τῇ πίστει εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀλλὰ συνοδευομένη καὶ ὑπὸ ἀκριβοῦς κατανοήσεως τοῦ περιεχομένου αὐτῆς. Προπαίδεια λοιπὸν τῆς ἐπιστημονικῆς ταύτης πίστεως, ἡ ὁποία ἔχει ὑψίστην σπουδαιότητα ἐν τῷ συστήματι τοῦ Κλήμεντος, ἅτε ταυτιζομένη μετὰ τῆς ὑψίστης χριστιανικῆς τελειότητος, τῆς παντελοῦς ἀπὸ τῶν παθῶν καθάρσεως καὶ τῆς ἐποπτείας (I 728 VII 480 III 1066 IV 1345. 1361 κ. ἀλλ.) εἶνε ἡ φιλοσοφία. Ἀλλὰ τὴν προπαιδευτικὴν σημασίαν ἡ φιλοσοφία δὲν ἐξαρτᾷ ἐκ τοῦ ἐκυτῆς περιεχομένου, ὅπερ τυγχάνει ἀκτὶς μόνον ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἄπλετον φῶς τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας· ἀλλ' ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ἐνούσης μορφωτικῆς δυνάμεως. Ἡ μελέτη τῶν ἑλλήνων φιλοσόφων γυμνάζει τὸν νοῦν, διεγείρει τὴν σύνεσιν, γεννᾷ ἀγχίνοιαν ζητητικὴν (I 728), καὶ ὡς ἀλλαχοῦ ὁ Κλήμης λέγει ἡ φιλοσοφία «εἰ καὶ πόρρωθεν συλλαμβάνεται τῇ πρὸς ἀλήθειαν εὑρέσει κατὰ διαφόρους ἐπιβουλὰς διατείνουσα ἐπὶ τὴν προσεχῶς ἁπτομένην τῆς ἀληθείας τὴν καθ' ἡμᾶς εἴδησιν (τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν), ἀλλ' **συλλαμβάνεταί γε τῷ λογικῶς ἐπιχειρεῖν ἐσπουδακότι ἀνθάπτεσθαι γνώσεως** (I XX 816).

Καθὼς ἡ ἑλληνικὴ φιλοσοφία, ὡς ὀξύνουσα τὴν διάνοιαν τοῦ χριστιανοῦ ἐν τῇ ἐρεύνῃ καὶ τῇ κτήσει τῆς ἀποκεκαλυμμένης ἀληθείας, εἶνε ἀπαραίτητος εἰς τὸν ποθοῦντα νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος τῆς γνωστικῆς τελειότητος, οὕτω καὶ «τὰ ἐγκύκλια μαθήματα συντελοῦσιν εἰς τὴν κτῆσιν τῆς γνώσεως ἢ τῆς ἐπιστημονικῆς πίστεως. Διότι καὶ ταῦτα γυμνάζουσι τὸν νοῦν, συμβάλλουσιν εἰς τὴν κτῆσιν τῆς δεσποίνης φιλοσοφίας, ἡ ὁποία «πρὸς σοφίας κτῆσιν συνεργεῖ (I 721)· ὁ δὲ φιλομαθὴς καὶ πρὸς τὴν γνῶσιν τεύξεται παρ' ἑκάστου μαθήματος τὸ πρόσφορον τῇ ἀληθείᾳ (VI 390).

Ἐν μὲν τῇ μουσικῇ τὴν ἐν τοῖς ἁρμοσμένοις ἀναλογίαν διώκει, ἐν δὲ τῇ ἀριθμητικῇ τὰς αὐξήσεις καὶ τὰς μειώσεις τῶν ἀριθμῶν παρασημειοῦται καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις καὶ ὡς τὰ πλεῖστα ἀνάλογίαν τινὶ ἀριθμῶν ὑποπέπτωκε· τὴν γεωμετρικὴν οὐσίαν αὐτὴν ἐφ' ἑκυτῆς θεωρῶν καὶ ἐθιζόμενος συνεχές τι διάστημα νοεῖ καὶ οὐσίαν ἀμετάβλητον ἑτέραν τῶνδε τῶν σωμάτων οὖσαν. Ἐκ τε αὖ τῆς ἀστρονομίας γῆθεν αἰωρούμενός τε τῷ νῷ συνυψωθήσεται οὐρανῷ, καὶ τῇ περιφορᾷ συμπεριπολήσει ἱστορῶν ἀεὶ τὰ θεῖα καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα συμφωνίαν (VI 391). Τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ὁτὲ μὲν ὡς παρὰ Φίλωνι (I 721), ὁτὲ δὲ ὡς παρὰ Πλάτωνι (VI XI 339—342) μνημονευόμενα καλοῦνται συνεργὰ φιλοσοφίας μαθήματα εἰς τὸ περὶ ἀληθείας διδάσκειν—συνεκτικὰ τῶν πρὸς γνῶσιν συντεινόντων (πρβλ. Φιλ. Περὶ τῆς εἰς τὰ προπαιδεύματα συνόδου 425ε. Πολ. Πλ. βιβλ. VII 521—534).

(ἕπεται συνέχεια)

Θεόδωρος Εὐστρατιάδης

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἱερὰ Σύνοδος

Καλεῖται ἡ Βέρθα Μαρίνου, καθολικὴ τὸ δόγμα, ὑπήκοος Γαλλίας καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, καταχωρισθησομένης ἐν τρισὶ κατὰ συνέχειαν φύλλοις τῶν ἐν Κων]πόλει ἐκδιδομένων «Ἐκκλ. Ἀληθείας», «Ταχυδρόμου» καὶ «Moniteur Oriental», παραστῇ ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου, νομίμως διωρισμένου, καθὸ ἐναγομένη ὑπὸ τῆς Εὐαγγελίας Δ. Δημητρακοπούλου, τὸ γένος Ματθιὼ Ἀργέντη, διαμενούσης ἐν Πέραν Κων]πόλεως, ὁδὸς Τεπέπασῆ, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης καὶ ὑπηκόου ὀθωμανῆς. Προσεπιδηλοῦται δ' αὐτῇ, ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ κατ' αὐτῆς ἀγωγὴ ἐκδικασθήσεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 12 Μαΐου 1903.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
κ. ἀ. ἀ.

ὁ Ὑπογραμματεὺς 2
Ἱερόθ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Προσκαλεῖται ἡ Μαριγὼ θυγάτηρ Γεωργίου Γηροκομῆ καὶ σύζυγος Γεωργίου Λυτοῦ ἢ Μαργαρίτα Καρπαθίου, ἐκ Σπετσῶν τῆς Ἑλλάδος καταγομένη, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον ἡμέραν Παρασκευὴν μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν Καρπάθῳ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐπὶ διαζεύξει. Προσεπιδηλοῦται δὲ ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς της δικασθήσεται ἐρήμην

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κων]πόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας»

Ἐν Καρπάθῳ τῇ 21 Ἀπριλίου 1903

Ὁ Πρόεδρος
† ὁ Καρπάθου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ 2
Ὁ Γραμματεὺς
Π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА
Наукова бібліотека ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА
1948
02/09/25 902646 НБ ОНУ
П.ш-726680